

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21.03.1994, sp. zn. 8 Co 563/93, ECLI:CZ:KSHK:1994:8.CO.563.1993.1

Číslo: 10/1996

Právní věta: Pravomoc soudu není dána k projednání žaloby o vydání věci, kterou žalobce odůvodňuje ustanovením § 2 odst. 1 zákona č. 243/1992 Sb., a to ani v případě, že žalovaným je fyzická osoba a že žalobce v žalobě poukazuje také na ustanovení § 8 zákona č. 229/1991 Sb.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové

Datum rozhodnutí: 21.03.1994

Spisová značka: 8 Co 563/93

Číslo rozhodnutí: 10

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Pravomoc soudu civilního, Řízení před soudem

Předpisy: 99/1963 Sb. § 7

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud v Rychnově nad Kněžnou rozsudkem zamítl žalobu o přechod vlastnického práva k domu č. p. 54 v Š. včetně pozemku parc. č. 109 na žalobkyni a o uložení povinnosti žalovaných vyklidit dům a vyklizený jej předat žalobkyni. Současně rozhodl, že žalobkyně je povinna nahradit žalovaným náklady řízení ve výši 920 Kč.

Proti rozsudku podala odvolání žalobkyně. Namítala, že je oprávněna podat žalobu podle ustanovení § 8 zákona č. 229/1991 Sb. (ve znění pozdějších předpisů). Navrhla, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a k novému rozhodnutí.

Žalovaní se vyjádřili tak, že jednak ke konfiskaci majetku došlo mimo rozhodné období, jednak žalovaní nemovitosti nenabýli v rozporu s tehdy platnými právními předpisy nebo následkem protiprávního zvýhodnění. Navrhli potvrzení rozsudku soudu prvního stupně.

Krajský soud v Hradci Králové rozsudek soudu prvního stupně zrušil, řízení zastavil a věc postoupil k projednání a rozhodnutí Pozemkovému úřadu v Rychnově nad Kněžnou (§ 221 odst. 1, 2 o. s. ř.).

Z odůvodnění:

Pokud se žalobkyně domáhala svých nároků, které jí jako oprávněné osobě přiznává zákon č. 243/1992 Sb., pak musí při uplatňování tohoto nároku dodržet postup tímto zákonem stanovený. Ten

je uveden v ustanovení § 3 odst. 2 citovaného zákona, podle něhož „postup při uplatňování nároku je stanoven zvláštním předpisem“. Podle odkazu u tohoto ustanovení je oním zvláštním předpisem pouze ustanovení § 9 zákona č. 229/1991 Sb. Proto nárok měl být uplatněn u pozemkového úřadu a nikoliv u soudu, který nemá ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 o. s. ř. k projednání uvedené žaloby pravomoc, a to ani v případě, že žalovaným je fyzická osoba a že žalobkyně vedle zákona č. 243/1992 Sb. odkazuje i na ustanovení § 8 zákona č. 229/1991 Sb. Z uvedených důvodů odvolací soud postupoval podle ustanovení § 104 odst. 1 o. s. ř., při současném zrušení rozsudku soudu prvního stupně podle ustanovení § 221 odst. 1 o. s. ř.

Výrok o nákladech řízení vychází z ustanovení § 146 odst. 2, věta první, o. s. ř., když žalovaným, kteří nezavinili zastavení řízení, byla přiznána náhrada nákladů řízení před soudem prvního stupně a před odvolacím soudem, které jim vznikly v souvislosti se zastupováním advokátem, a to před soudem prvního stupně za odměnu za 4 úkony po 200 Kč a 4 x náhrada paušálních výloh po 30 Kč, tedy celkem 920 Kč, a před odvolacím soudem za 2 úkony po 200 Kč a 2 x náhrada paušálních výloh po 30 Kč, tedy 460 Kč (§ 13 odst. 6, § 19 odst. 3 vyhlášky č. 270/1990 Sb.).